

AMBASSADOR COLLEGE
Bijbel-
CURSUS

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„Dank u dat u de bijbelcursus hebt gemaakt tot de meest interessante en doordacht samengestelde cursus die ik ooit heb gezien. Jarenlang al bestuurde ik de Bijbel, maar door deze cursus leer ik dingen waarvan ik zelfs niet wist dat ze in de Bijbel stonden. En, Goddank, hij is gratis! Ik zou me een cursus als deze anders niet kunnen veroorloven. De waarheid, heb ik ontdekt, is onthutsend voor mijn voorstellingsvermogen.”

— R.F., Vancouver, Washington

„Dank u zeer voor het sturen van de Bijbelcursus van Ambassador College. Toen ik hem ontving en samen met mijn bijbel begon te lezen, was ik absoluut verbaasd over hoe duidelijk het Woord van God werd. De manier waarop u de aandacht vestigt op verschillende hoofdstukken maakt het lezen van de Bijbel buitengewoon boeiend.”

— L.C., Fife, Engeland

„De lessen van de Bijbelcursus zijn dynamisch. Ze zijn erg geladen en brengen de Bijbel in het dagelijks leven. Deze cursus maakt de waarheid zo duidelijk en eenvoudig. Nooit heb ik de dingen begrepen zoals nu! Moge God u zegenen in dit werk om anderen te helpen de waarheid te ontdekken die er al die tijd is geweest, maar waarvoor zij blind waren.”

— M.A., Houston, Texas

„Wij zijn nu bij les 8 van uw Bijbelcursus gekomen en wij moeten toegeven dat uw cursus enerzijds schokkend en onthullend is en anderzijds boeiend en leerrijk. Het is verbijsterend te ontdekken dat met name gelovige mensen en geestelijken ons in onze jeugd heel wat halve waarheden en zelfs ronduit verkeerde dingen hebben geleerd. Wij willen u dan ook danken voor de ontvangen verduidelijkingen en kennis omtrent de fundamentele waarheden van de Bijbel.”

— D.V., Hemiksen, België

Hoe uw inschrijving is betaald

Deze cursus wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Wereldwijde Kerk van God. Dit wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvattende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

Les 8

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God (in samenwerking met Ambassador College), Pasadena, Californië, VS. Copyright © 1992 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Uitgever: Joseph W. Tkach

Redactie: Greg R. Albrecht, Sheila Graham, Herman L. Hoeh, Ronald D. Kelly, Richard A. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vormgeving: Bruce Hedges, Bill Wilson, Monte Wolverton

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Vereinigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Caribisch gebied: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Duitsland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Engeland: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Filippijnen: P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Italië: Casella Postale 270, 24100 Bergamo

Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Gelieve ons zo spoedig mogelijk adreswijzigingen door te geven. Sluit a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

Een schilderachtige plek langs de oever van de rivier de Jordaan. In deze rivier werd door

Johannes de Doper een groot aantal mensen gedoopt. Het was ook in deze zelfde rivier dat Johannes Jezus Christus doopte. Deze les zet de in de Bijbel geopenbaarde betekenis van de waterdoop uiteen en toont nauwkeurig wat Jezus en de apostelen van de vroege nieuwtestamentische Kerk van God onderwezen inzake deze vaak verkeerd begrepen, maar onontbeerlijke stap naar behoud.

Z. Kluger

Moet u worden GEDOOPT?

De apostel Petrus gebod de in Jeruzalem verzamelde menigte: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen”. Is dit gebod nog van toepassing in de 20e eeuw? Wat is de doop en eist God de doop van wie behouden wil worden?

Voor veel mensen lijkt het nieuwtestamentische gebruik van de waterdoop een achterhaalde aanlegenschap.

Kunnen wij bewijzen of de waterdoop slechts een verouderd idee van de mens is, dan wel de leer waarvan God wil dat wij die ook in deze tijd navolgen?

Vereiste stap naar behoud

De duidelijkste passage over de waterdoop is te vinden in Handelingen 2:37-41. In zijn geïnspireerde toespraak op de Pinksterdag van het jaar 31 overtuigde de apostel Petrus zijn toehoorders van hun aandeel in de moord op de Messias. Hun reactie was: „Wat moeten wij doen, mannen broeders?” (vers 37.)

Inderdaad, wat moeten wij doen, wanneer wij, zoals die groep mensen in de eerste eeuw, tot het inzicht komen dat wij niet hebben geleefd naar de wetten en doelstellingen van onze Schepper?

Hier volgt het door God geïnspireerde antwoord: „En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een

ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen” (vers 38).

De vorige les maakte de noodzaak van berouw en bekering duidelijk. De daaropvolgende stap is, zoals in Handelingen 2:38 wordt verklaard, de waterdoop.

Zoals wij in deze les zullen leren, is in Gods plan van behoud de doop een duidelijk vereiste stap. Met behulp van deze les zullen wij gaan zien wat God betreffende de waterdoop gebiedt. Wij beginnen met de bestudering van de symbolische betekenis van de doop. Daarna besteden wij aandacht aan oudtestamentische voorafschaduwingen of prototypen van de nieuwtestamentische doop, en de doop zoals die werd uitgevoerd door Johannes de Doper, het voorbeeld van Jezus zelf, en de praktijk van de apostelen van de Kerk van God in de eerste eeuw.

In deze les worden vragen beantwoord als: Wat is dopen? Wat leert de Bijbel over de doop? Wat is het doel van de doop? Welke betekenis heeft de doop voor de 20e-eeuwse mens?

LES 8

De symbolische betekenis van de doop

De doop wordt door veel symboliek omringd. Wij moeten die symboliek begrijpen om te weten waarom God de doop eist van degene die christen wil worden.

1. Veroordeelde Jezus Christus de zonde in het vlees? Rom. 8:3-4. Hoe? Hebr. 4:15. Waarom stierf

Christus? 1 Kor. 15:3. Wat gebeurde er met zijn dode lichaam? Vers 4; Rom. 8:11.

COMMENTAAR: Door zonder zonden te leven „veroordeelde” Christus de zonde. Vervolgens stierf Hij voor onze zonden, waarbij zijn dood voldeed aan de straf die wij voor onze zonden hebben opgelopen, en daarna werd Hij begraven. Drie dagen en drie nachten later werd Christus

„opgewekt” door Gods Geest; dat wil zeggen, Hij werd weer levend gemaakt. Zijn opstanding bewijst dat Hij de zonde en de dood overwon.

2. Is de doop het symbool van iemands dood, begrafenis en opstanding uit het „graf”? Kol. 2:12-13; Rom. 6:3-6. Lees ook de volgende verzen van Romeinen 6 tot en met vers 13.

COMMENTAAR: Zoals Christus voor onze zonden is gestorven en begraven, zo is onze doop — de onderdompeling in een „graf” van water — het symbool van de dood en begrafenis van ons oude zondige leven. En zoals Christus werd opgewekt tot een nieuw leven, zo is ons opstaan uit het water van de doop het symbool van ons opstaan uit het „graf” tot een nieuw leven, verlost van de schuld van onze zonden uit het verleden en van de doodstraf die wij op grond daarvan verdienden.

De doop is dus, zoals deze bijbelteksten aantonen, de uitbeelding van de dood, de begrafenis en de opstanding van Christus. Het is tevens de uitbeelding van de dood en de begrafenis van de zondaar en van diens opstanding tot een christelijk leven.

Laten wij op het bovenstaande nog wat dieper ingaan, zodat we de belangrijke symboliek van de doop volledig begrijpen.

Het ondergaan in het water is een duidelijk beeld van het sterven van Christus en van ons oude ik. Het „begraven” (ondergedompeld) worden in het water is tevens een beeld van de begrafenis van Christus en de begrafenis van ons oude zondige leven. Het weer opkomen uit het water is een beeld van Christus’ opstanding en van onze toewijding aan de „nieuwheid des levens”, een leven in gehoorzaamheid aan Gods wetten. Na de doop beschouwen wij onszelf als dood, in zoverre het de zonde betreft, maar levend door God en zijn Zoon Jezus Christus (Rom. 6:11).

Na de doop en de „handoplegging” (Hebr. 6:2), begint Christus in ons te *leven* door Gods Geest (Rom. 8:9-10). Paulus zei: „Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven” (Gal. 2:20).

De waterdoop is een voorschijn van Christus waardoor wij op symbolische wijze uitdrukking geven aan ons geloof in Hem als onze persoonlijke Verlosser, en aan ons geloof in zijn dood, begrafenis en opstanding. De doop is tevens een symbolische uitdrukking van onze bekering van de zonde en van onze wens dat oude, zondige leven te „begraven”. De doop drukt uit dat wij onze zonden beseffen. Het is onze erkenning dat ons oude ik

moet sterven, zodat wij een nieuw leven kunnen gaan leiden, een leven in gehoorzaamheid aan God.

De doop toont dus onze totale overgave aan God. Hij symboliseert het begraven van ons oude zondige ik en het begin van een nieuw leven waarin wij ons onderwerpen aan Gods wil.

De Zondvloed als voorafschaduwung van de doop

Het Oude Testament bevat veelzeggende prototypen of voorafschaduwungen van de nieuwtestamentische waterdoop. Deze voorafschaduwungen geven ons inzicht in de leer van Christus en de apostelen met betrekking tot de doop. Wij beginnen met Noach en de Zondvloed.

1. Is Noachs ontsnapping aan de Zondvloed — het water-„graf” van de zondige wereld — een voorafschaduwung van onze verlossing van de straf voor onze zonden door de symboliek van de waterdoop? 1 Petr. 3:20-21.

2. God gebod Noach een groot schip te bouwen, opdat hij, zijn gezin en een groot aantal dieren konden ontkomen aan de grote watervloed die Hij over de weerspannige mensheid zou brengen (Gen. 6:14-17). Hoe betuigde Noach zijn vertrouwen — zijn geloof — in Gods belofte van behoud, d.w.z. van redding uit de watervloed? Gen. 6:22; Hebr. 11:7.

COMMENTAAR: Jaren van beproeving en moeizame arbeid waren nodig om de ark te voltooiën. De mensheid vóór de Zondvloed had waarschijnlijk ongeveer een eeuw de tijd om zich van haar zonden te bekeren voordat God deze wereldomvattende watervloed zond. (Vergelijk Genesis 5:32 met Genesis 7:11.)

Noach geloofde God, toen Deze hem waarschuwde voor de Zondvloed en Noach gehoorzaamde God door de ark te bouwen. Hij gaf blijk van zijn geloof door zijn gehoorzaamheid (zie Jakobus 2:17-26). Eenzelfde soort actief en levend geloof verwacht God van ons.

Noach kwam uit het water dat de zondige wereld verwoestte en werd fysiek behouden — een beeld van onze geestelijke redding van de straf voor de zonde, de eeuwige dood, als wij geloven dat Christus voor onze zonden is gestorven en wij onze zonden op symbolische wijze begraven in het water van de doop.

Israëls „doop” in de Rode Zee

Een tweede oudtestamentische voorafschaduwung van de nieuwtestamentische doop is de uittocht van Israël uit de Egyptische slavernij.

Tijdens het verblijf in Egypte waren de Israëlieten Farao's slaven, hulpeloos en machteloos overgeleverd aan zijn opziens, zoals een zondaar slaaf is van de zonde (Rom. 6:16).

Egypte is een symbool van de zonde (Openb. 11:8). Zoals God Israël gebod Egypte te verlaten, zo gebiedt Hij ons de zonde achter ons te laten.

Onder leiding van God begonnen de Israëlieten hun uittocht uit Egypte onder Mozes, nadat zij het bloed van het Paschalam aan hun deurposten hadden gestreken (Ex. 12:1-13; 30-37). Hun vertrek uit Egypte is een voorafschaduw van onze bekeering, d.w.z. ons „vertrek” uit de zonde. Het bloed van het lam dat de Israëlieten tegen de engel des doods beschermde symboliseert het bloed van Christus — het Paschalam van God voor ons (1 Kor. 5:7; Joh. 1:36) — dat vergoten werd ter vergeving van onze zonden om ons te behoeden voor de straf van de eeuwige dood.

1. Aan wie droeg God op Israël uit de Egyptische slavernij te bevrijden? Ex. 3:10-12; Hand. 7:35. Wordt Mozes op grond hiervan als een type van Christus beschouwd? Hand. 7:37; 3:20-22. Ter bevrijding waarvan zond God ons Jezus Christus? Rom. 3:24-25.

COMMENTAAR: Mozes, die door God werd gezonden om Israël uit zijn fysieke slavernij te bevrijden, was een voorafschaduw van Christus, die door God werd gezonden om berouwvolle gelovigen te bevrijden uit de geestelijke slavernij.

2. Wat deden de Farao en zijn leger, terwijl de Israëlieten zich verheugden over hun pasverworven vrijheid? Ex. 14:9.

COMMENTAAR: De Israëlieten meenden dat zij volledig bevrijd waren van de Egyptische slavernij — tot het moment dat de Farao zijn achtervolging inzette. Het aanvaarden van Christus en diens bloed, dat werd vergoten ter vergeving van door ons begane zonden, maakt ons niet voor eeuwig vrij van zonde.

3. Wat zei Mozes, toen de Israëlieten vrees toonden voor het naderende leger van de Farao? Ex. 14:13-14. Gebod God hun in gehoorzaamheid verder te trekken en te vertrouwen op Hem en zijn kracht om hen te bevrijden? Vers 15-16.

COMMENTAAR: God gebiedt christenen op dezelfde wijze verder te trekken in gehoorzaamheid aan Hem en te vertrouwen op Hem om hen van Satan en de zonde te bevrijden.

4. Waren de Israëlieten bang, toen God het water van de Rode Zee in tweeën deelde (Ex. 14:21-22), opdat zij er doorheen konden trekken? Ps. 78:53. Vertrouwden zij erop dat God de watermuren zou tegenhouden, opdat zij niet op hen zouden neerstorten? Hebr. 11:29.

5. Wat gebeurde er met de Egyptenaren die de Israëlieten achtervolgden? Ex. 14:26-28; Ps. 106:9-11.

COMMENTAAR: Het Egyptische leger, dat hier de zonden van Egypte vertegenwoordigt waarvan Israël de gevangene was geweest, werd begraven in een graf van water. Een prachtig beeld van de symboliek van de doop. Paulus schreef in Romeinen 6:6: „Dit weten wij immers, dat onze oude [zondige] mens medegekruisigd is [gedood en begraven door de doop; vers 3-5], opdat aan het lichaam der zonde [op symbolische wijze] zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn.”

6. Wordt Israëls bevrijding uit Egypte (de zonde) door het water van de Rode Zee niet duidelijk vergeleken met de christelijke doop? 1 Kor. 10:1-2.

COMMENTAAR: God verlangt van degenen die hun zonden willen laten uitwissen en bedekken door het bloed van Christus, dat zij de doop ondergaan. Deze fysieke handeling doordringt ons van de betekenis van de doop en vormt een teken van ons berouw en ons geloof in het offer van Christus voor onze zonden.

De doop van Johannes

Kort voordat Christus in het openbaar begon op te treden, droeg God Johannes, bijgenaamd „de Doper”, op de „doop der bekering” toe te passen. Laten wij trachten te begrijpen wat deze doop was en waarom hij werd ingesteld.

1. Was Johannes duidelijk een profeet van God? Lukas 1:63, 76; Matth. 11:9-11.

2. Ter aankondiging van wie werd Johannes als wegbereider gezonden? Lukas 1:76; Matth. 3:1-3; 11:10.

3. Doopte Johannes met water? Joh. 1:26, 31, 33. Door wie werd Johannes gezonden en wie gaf hem de bevoegdheid om te dopen? Lukas 3:2-3; Matth. 21:23-27.

COMMENTAAR: Johannes had van God de opdracht gekregen bekeerlingen in water te dopen. De doop was destijds, evenals nu, een uiterlijk teken van bekering, en de uitbeelding van de afwassing en reiniging van de tot dan begane zonden. Na de dood en opstanding van Christus kreeg de doop een nog grotere symbolische betekenis (Rom. 6:3-6; Kol. 2:12-13), zoals eerder in deze les werd uiteengezet.

4. Wat was de boodschap die Johannes predikte? Markus 1:4-5; Matth. 3:2, 11. Wat was het doel van zijn boodschap? Lukas 1:16-17, 77.

COMMENTAAR: Johannes' geïnspireerde bood-

schap was de „doop der bekering tot vergeving van zonden”. Deze was niet meer of minder dan wat hij impliceerde te zijn. Degenen die door Johannes gedoopt werden, hadden naar zijn prediking geluisterd en zich bekeerd van hun zonden. Ze werden door God vergeven. Degenen die door Johannes gedoopt werden, ontvingen echter nog niet de heilige Geest, want die was voor de mens nog niet algemeen beschikbaar dan pas na de opstanding en hemelvaart van Christus (Joh. 7:38-39).

Lukas 1:77 vermeldt duidelijk dat Johannes de Doper werd gezonden „om aan zijn volk te geven kennis van heil [behoud] in de vergeving hunner zonden”. Johannes predikte bekering van zonde. Met zijn boodschap moest hij een volk voorbereiden op de ontvangst van en gehoorzaamheid aan Christus, wanneer Deze op het toneel zou verschijnen.

Een nieuwtestamenteisch gebod

Laten wij, nu dit fundament van inzicht is gelegd, precies trachten vast te stellen wat Jezus Christus ons ten aanzien van de waterdoop gebiedt.

1. Liet Jezus zich dopen? Matth. 3:13-16.

COMMENTAAR: Ook al had Jezus geen zonden om zich van te bekeren, toch liet Hij zich dopen om ons het voorbeeld te geven.

2. Na zijn opstanding vertelde Jezus aan zijn apostelen (die een deel van het fundament van zijn Kerk vormen) wat zij aan de wereld moesten prediken. Gebod Hij hun berouwvolle gelovigen te dopen? Matth. 28:19-20; Markus 16:15-16. Wat moeten zij geloven? Markus 1:14-15; Hand. 8:12.

COMMENTAAR: Het evangelie of „goede nieuws” van het komende Koninkrijk van God dat Christus zijn Kerk gebod te prediken houdt tevens in dat Hij onze Verlosser is. Alvorens gedoopt te worden moeten wij het ware evangelie hebben gehoord en het geloven. Zij die het ware evangelie geloven, Christus aanvaardden als hun Verlosser, zich bekeren van hun zonden, zich laten dopen en trouw aan God blijven, zullen behouden worden.

3. Wat gebod Petrus de gelovigen op de dag van Pinksteren? Hand. 2:38. Werden degenen die zich bekeerden ook inderdaad gedoopt? Hand. 2:41; 8:12.

4. Ongeveer tien jaar nadat Petrus ten overstaan van het Joodse volk in Jeruzalem zijn eerste geïnspireerde preek had gehouden, gaf God hem de opdracht het evangelie aan de heidenen te verkondigen. Hij werd gezonden naar het huis van Cornelius, een zeer vrome Italiaan (Hand. 10). Petrus verkondigde daarop het evangelie aan Cornelius en zijn gezin en enige van zijn vrienden (vers 24, 34-43).

Wat ontvingen Cornelius en de zijnen, terwijl zij naar Petrus' boodschap luisterden, zelfs nog voordat zij werden gedoopt? Vers 44-45. Was dit een speciaal teken van God aan de apostelen? Hand. 11:17-18.

COMMENTAAR: Bekeerde gelovigen dienen gewoonlijk eerst te worden gedoopt, voordat zij de heilige Geest kunnen ontvangen (Hand. 2:38). God maakte in dit geval echter een uitzondering. Aangezien Cornelius en zijn gezin in het tijdperk van het Nieuwe Testament de eerste heidenen waren die door God werden geroepen en bekeerd, schonk God hun de heilige Geest nog voordat zij waren gedoopt als speciaal teken aan Petrus en de andere apostelen om te kennen te geven dat Hij ook voor de heidenen de weg naar het behoud had opengesteld.

5. Wat beval Petrus daarop onmiddellijk met Cornelius en allen die de heilige Geest hadden ontvangen te doen? Hand. 10:47-48.

COMMENTAAR: In navolging van Christus' instructies (Matth. 28:19-20) liet Petrus Cornelius en de anderen die zich bekeerden dopen.

De doop is voor God blijkbaar zeer belangrijk, anders zou Hij die niet hebben ingesteld als een absoluut gebod dat door iedereen die Hij roept in acht moet worden genomen.

De juiste methode

In de godsdienstige wereld heerst grote verwarring over de methode die bij de doop dient te worden toegepast. Sommigen dopen door besprenkeling met water, anderen door het uitgieten van water over het hoofd van de nieuwe bekeerlingen. Weer anderen eisen complete onderdompeling.

Opmerkelijk is dat het woord „besprenkelen” in het Nieuwe Testament slechts enkele malen voorkomt, steeds in verband met het bloed van Christus, en nooit met betrekking tot de doop. Het woord „uitgieten” of „uitstorten” wordt ook verscheidene malen genoemd in het Nieuwe Testament, maar niet eenmaal als een vorm van dopen.

Let op wat de *New Catholic Encyclopedia* zegt met betrekking tot de doop: „Het is duidelijk dat de doop in de vroege Kerk door onderdompeling plaatsvond. De terminologie en de context impliceren dit . . . Dat de doop door onderdompeling geschiedde wordt bewezen door het feit dat Paulus de doop voorstelt als 'met Christus begraven worden' (Rom. 6:3-4; Kol. 2:12)” (editie 1967, vol. 2, artikel „Baptism”, pp. 56, 58). Een oudere editie van de *Catholic Encyclopedia* zegt: „De oudste gewoonlijk toegepaste vorm was zonder enige twijfel onderdompeling . . . In de Latijnse Kerk schijnt

de onderdompeling tot in de twaalfde eeuw te hebben overheerst" (editie 1907, idem, pp. 261, 262).

In de tweede helft van de 13e eeuw schreef Thomas van Aquino: „Het is veiliger te dopen door onderdompeling, daar dit de meest gebruikelijke wijze is . . . Christus' begrafenis wordt door onderdompeling duidelijker uitgebeeld, reden waarom deze wijze van dopen vaker voorkomt en sterker is aan te bevelen" (*Summa Theologiae*, deel 3, kwestie 66, artikel 7).

Het woord 'dopen' is de vertaling van het griekse woord *baptizo*, dat 'dompelen in' of 'onderdompelen' betekent. Het betekent niet 'besprenkelen' of 'begieten'. Het griekse woord voor 'besprenkelen' is *rantizo*, voor 'begieten' *cheo*. God inspireerde de schrijvers van het Nieuwe Testament in verband met de doop uitsluitend het woord *baptizo*, 'onderdompelen', te gebruiken.

Onderdompelen — een volledig onder water doen gaan — is dan ook de enig juiste bijbelse methode. De doop symboliseert de begrafenis van de oude, natuurlijke, zondige mens. Slechts een volledige onderdompeling kan iemands dood en begrafenis op de juiste wijze symboliseren; besprenkeling en begieting zijn op geen enkele wijze te interpreteren als symbool van een begrafenis.

In *A Dictionary of the Bible* van James Hastings lezen we: „Het element was altijd water, en de wijze van gebruik was gewoonlijk onderdompeling. De symboliek van de instelling vereiste dit. Het was een daad van reiniging, vandaar de noodzaak van water. Het sterven aan de zonde werd uitgedrukt door het onder water gaan, en het weer bovenkomen tot een leven van rechtvaardigheid door de terugkeer naar licht en lucht; vandaar de juistheid van de onderdompeling" (uitg. 1898, vol. 1, p. 243).

Laten wij eens zien wat de Bijbel zelf leert ten aanzien van de juiste methode van dopen.

1. Waarom doopte Johannes bij Enon? Joh. 3:23.

COMMENTAAR: Voor een besprenkeling zou Johannes slechts een kopje water nodig hebben gehad, voor een begieting een volle kruik. Dopen vereist echter „veel water”.

2. Blijkt uit de doop van Christus dat de definitie van *baptizo* als 'onderdompelen' juist is? Matth. 3:16.

COMMENTAAR: Jezus moet in het water *ondergedompeld* zijn geweest, want Hij „steeg . . . op uit het water”.

3. Daalde Filippus, toen hij de Ethiopische kamerling doopte, met hem af *in* het water? Hand. 8:38.

COMMENTAAR: Filippus ging het water in, omdat er geen andere manier was waarop hij de kamerling kon onderdompelen. Als besprenkeling of begieting het juiste gebruik was geweest, zou Filippus zich slechts voorover hebben hoeven buigen om met zijn handen water te scheppen. De betekenis van het woord *baptizo* toont duidelijk aan dat onderdompeling — het geheel onder water brengen — de doopmethode was die door de nieuwtestamentische Kerk van God werd gehanteerd.

„In naam van . . .”

De waterdoop is een uiterlijk teken van bekering. Het toont iemands bereidheid zijn of haar oude levenswijze blijvend op te geven en de levenswijze van God na te volgen. De betekenis van de waterdoop is strikt symbolisch in die zin dat hij geen mystieke of magische uitwerking heeft op de persoon die wordt ondergedompeld. De doop is het teken dat de gelovige het offer van Christus aanvaardt en dat hij/zij „in nieuwheid des levens [zal] wandelen” (Rom. 6:4).

1. Jezus gaf zijn discipelen in Mattheüs 28:19 de opdracht te dopen „in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes”. Wat houdt dit in?

COMMENTAAR: Waar het hier om gaat zijn de woorden „in de naam des” of „in naam van”. In het Grieks luiden deze woorden *eis to onoma*. In het Grieks gestelde documenten uit diezelfde tijd waarin deze zinsnede eveneens wordt gehanteerd geven ons inzicht in de betekenis van deze woorden. „Deze zinsnede . . . treft men veelvuldig aan in papyri die verband houden met betalingen 'op iemands rekening' . . . Dit gebruik is van belang in verband met Mattheüs 28:19, waar de betekenis lijkt te zijn 'gedoopt in het bezit van de Vader, enz.'” (James Moulton en George Milligan, *The Vocabulary of the Greek Testament*, p. 451).

Een andere bron schrijft: „Het concept van toewijding is ook buitengewoon veelzeggend, naar alle waarschijnlijkheid, voor het begrip van de uitdrukking . . . Degene die wordt gedoopt wordt het bezit van en komt onder de bescherming van Degene wiens naam hij draagt; hij staat onder het gezag en de effectieve kracht van de naam en van Degene die de naam draagt, d.w.z. hij wordt die toegewijd” (Arndt en Gingrich, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, p. 572).

2. Moet men worden gedoopt tot lid van een kerk of kerkgenootschap? Rom. 6:3.

COMMENTAAR: Wij worden „in Christus Jezus gedoopt”, niet in een kerk. Door na de doop de heilige Geest te ontvangen worden we geplaatst in, gaan we deel uitmaken van, de Kerk van God. We

kunnen ons bij Gods Kerk niet „aansluiten”. Wij moeten door de heilige Geest in het lichaam van Christus worden geplaatst (1 Kor. 12:13-14).

De handoplegging

1. Waarom legden Petrus en Johannes de handen op de bekeerlingen in Samaria, nadat dezen waren gedoopt? Hand. 8:14-17.

COMMENTAAR: Ook al waren deze mensen in water gedoopt, de heilige Geest hadden zij nog niet ontvangen. Dit toont aan dat de heilige Geest niet tijdens of door de waterdoop wordt geschonken. Volgens Handelingen 2:38 echter ontvangt men na de doop de heilige Geest.

Deze schijnbare contradictie wordt opgelost door „de oplegging der handen” (Hebr. 6:2). De Bijbel laat zien dat de heilige Geest wordt geschonken na gebed en door de handoplegging van een dienaar van God volgend op de doop. Let op de volgorde: eerst bekering; dan de waterdoop; vervolgens gebed tezamen met handoplegging; daarna de ontvangst van de heilige Geest. En, zoals wij zojuist geleerd hebben, door het ontvangen van Gods Geest wordt iemand „ondergedompeld” of geplaatst in de Kerk (het geestelijke lichaam van Christus).

In het voorbeeld van Handelingen 8 zien we dat de mensen die door Filippus, een diaken in de Kerk van God, waren gedoopt, dagen of misschien zelfs weken later de heilige Geest nog steeds niet hadden ontvangen. God gaf zijn Geest pas aan deze Samaritanen toen de apostelen Petrus en Johannes hadden gebeden voor de ontvangst van de heilige Geest en hen de handen hadden opgelegd, waardoor aldus het gezag dat God zijn apostelen te Jeruzalem had toegekend werd bevestigd.

Uiteraard wordt de heilige Geest niet door de fysieke handeling van de handoplegging overgedragen. Alleen God kan iemand die bekeerd en gedoopt is zijn Geest schenken. God heeft deze fysieke ceremonie evenwel ingesteld als symbool van zijn erkenning van de dienaren die Hij kiest als menselijke instrumenten.

Hoelang moet men wachten?

Veel mensen stellen de doop uit. Zij hebben het gevoel er geestelijk nog niet aan toe te zijn. Sommigen denken dat men volmaakt moet zijn alvorens gedoopt te kunnen worden. Hoe kan iemand echter geestelijk volmaakt zijn, voordat hij Gods heilige Geest heeft ontvangen, die hem juist in staat stelt in genade en kennis te groeien en zo geleidelijk meer als de volmaakte Christus te worden (2 Petr. 3:18; Rom. 12:1-2).

Iemand kan *weten* dat hij heeft gezondigd en in strijd met de wil van God heeft geleefd, ook al heeft hij nog geen diep geestelijk begrip van Gods wil. God leidt mensen naar bekering toe en geeft hun die *voordat* zij de heilige Geest ontvangen. Men heeft geen grote bijbelkennis nodig om zich te bekeren en zich te laten dopen. De volgorde van de dingen die Jezus aan zijn apostelen instrueerde is: 1) *predik* het evangelie; 2) *doop* hen die *geloven* en zich bekeren; en 3) *onderwijs* hun de geboden (Matth. 28:19-20).

Eerlijke en oprechte bekering en geloof zijn de enige voorwaarden voor de doop die de Bijbel stelt.

Wanneer men weet dat God de doop gebiedt, en dat men behoort te worden gedoopt, en men heeft zich bekeerd, dan dient men te worden gedoopt zodra een dienaar van God daarvoor beschikbaar is.

Waar vindt u hulp?

Diegenen onder u die hun zonden uit het verleden door het kostbare bloed van Jezus Christus willen laten wegwassen, die hun „oude mens” wensen te begraven in het water van de doop en vurig verlangen naar vergeving door God, die God werkelijk willen gehoorzamen, kunnen hulp ontvangen.

In nagenoeg alle delen van de wereld wonen dienaren van de Wereldwijde Kerk van God. Zij zijn, *op uw verzoek*, beschikbaar voor beantwoording van uw vragen over de Bijbel, voor een gesprek of advies inzake de doop, enz. Zij zullen niet trachten u tot wat dan ook over te halen.

Als u gelooft en zich laat dopen, zult u de heilige Geest ontvangen en een lid van het lichaam van Christus worden. Dit is niet „zich aansluiten” bij Gods Kerk, zoals men zich bij bijvoorbeeld een vereniging aansluit. Het is God die ons tot bekering leidt.

Als lid van Christus' lichaam zult u het voorrecht genieten gelijkgezinde medeleden te ontmoeten. Dit contact met anderen die hetzelfde geloof delen hebben wij nodig.

De Kerk is het lichaam van Christus. Tezamen zijn wij de instrumenten door wie Christus werkt om het evangelie aan de wereld te verkondigen. Als er geen georganiseerde Kerk van God bestond met toegewijde leden en medewerkers, zou de boodschap van Christus niet verkondigd worden en zouden publikaties zoals deze cursus niet kunnen worden geproduceerd.

Indien u dus een gesprek met een dienaar van Gods Kerk wenst, aarzel dan niet ons te schrijven.

God geve u de geestelijke moed te handelen in overeenstemming met zijn wil.